

Mezinárodní varhanní festival Olomouc

55. ročník
4.–18. září
2023

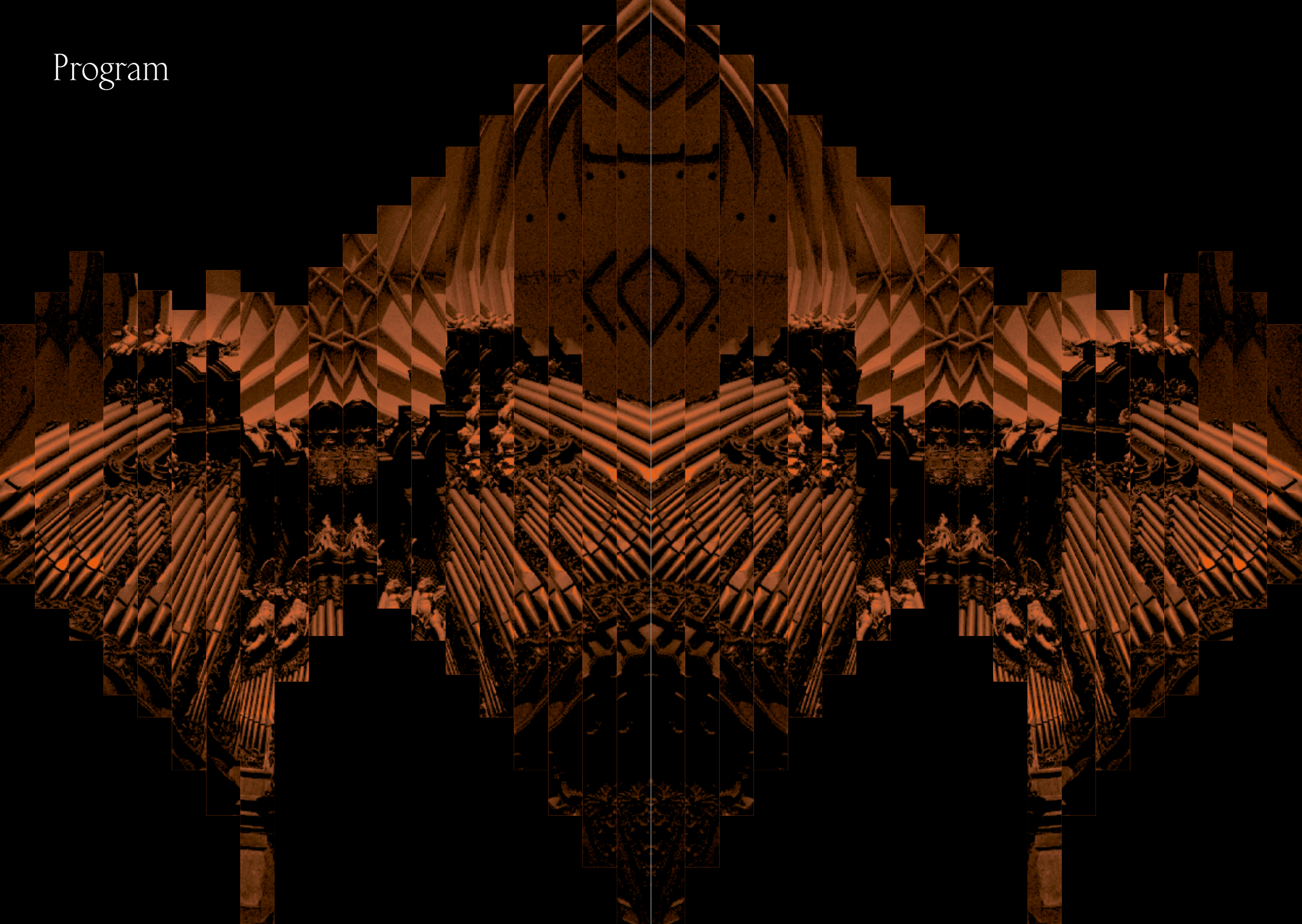
Mezinárodní
varhanní festival
Olomouc

55. ročník
4.–18. září 2023

Koncerty se konají
v chrámu sv. Mořice
a v katedrále sv. Václava
od 19 hodin.

Program

Úvodní slovo

Vážení a milí návštěvníci varhanního festivalu, dámy a pánové,

Mezinárodní varhanní festival Olomouc patří ke stálým kulturním a společenským událostím naší i mezinárodní hudební scény. Nejen proto, že se jedná o nejstarší festival svého druhu u nás, ale zejména díky svému charakteru – dlouhodobě stabilní vysoké kvalitě vystupujících interpretů, jejich pravidelnému reprezentativnímu mezinárodnímu zastoupení, ale také stálou a hojnou posluchačskou základnou, z jejíž návštěvy se festivalové koncerty každoročně těší. Pro Moravskou

filharmonii Olomouc coby pořadatele tohoto svátku varhanní hudby je nepostradatelnou součástí koncertní sezony, kterou varhanním festivalem tradičně otevírá.

V pětapadesátém ročníku se po krátkém přerušení vrací těžiště festivalu zpět do svého „domovského“ místa – kostela svatého Mořice. Místní varhany pamatují první ročníky festivalu, a nyní, po jejich restaurování v minulých letech, dávají příslib další dlouhé řádky ročníků budoucích.

Dovolte mi proto vás pozvat na jednotlivé festivalové koncerty, které budou v každém z nich jedinečnými hudebními, ale též duchovními zážitky.

Jonáš Harman
*ředitel Moravské filharmonie Olomouc,
pořadatele Mezinárodního varhanního
festivalu Olomouc*

Milí přátelé varhanní hudby,

věřím, že stejně jako já jste se nemohli dočkat začátku září, který je už mnoho let spojen s jednou z nejstarších kulturních událostí v naší zemi – Mezinárodním varhanním festivalem Olomouc. Ten je dnes právem synonymem obrovské stability a nepřerušené kontinuity – vždyť letošní ročník je již 55.

Jestliže slovo festival je odvozeno od slova slavit, pak letos máme příležitost slavit dvojnásob. Varhanní festival se po několika letech vrací do chrámu sv. Mořice! Slavné Englerovy varhany se dočkaly dokončení nákladné rekonstrukce, a tak se koncerty mohou opět vrátit na místo, kde v roce 1969 zazněl první festivalový koncert v podání zakladatele festivalu Antonína Schindlera. Na tento okamžik jsme všichni netrpělivě čekali a proto bude zahajovací koncert letošního festivalu výrazně slavnostní a obohacený účastí jednoho z nejvýraznějších souborů u nás – Moravia Brass Bandu.

Dramaturgie letošního ročníku se však pochopitelně neupíná pouze k zahajovacímu koncertu – také zbývající čtyři koncerty nabízí špičkové interprety a nevšední hudební zážitky. Bezesporu největšími letošními hvězdami budou David Cassan

z Francie a Balázs Szabó z Maďarska. Velkým zpestřením bude také koncert pro dvoje varhany a dva varhaníky, který se uskuteční v olomoucké katedrále. Rád bych vyzvednul fakt, že právě olomoucký „dóm“ poskytl hlavní zázemí festivalu v době rekonstrukce svatomořických varhan. Tento koncert je jakýmsi poděkováním za možnost udržet linii varhanního festivalu v Olomouci bez jediného přerušení.

Věřím, milí přátelé, že opět s chutí zavítáte na všechny festivalové koncerty, ať už je Vaší motivací láska k varhanní hudbě nebo jen touha načerpat v dnešní turbulentní době tolik potřebný klid a duchovní náboj. Děkuji všem podporovatelům a partnerům za přízeň a Moravské filharmonii za skvělou organizaci a dlouholeté pořadatelství tohoto varhanního svátku. Nejvíce však děkuji Vám, návštěvníkům koncertů, bez nichž by jejich pořádání pozbývalo smyslu. Buďte na letošních koncertech vítáni!

Karel Martínek
dramaturg festivalu

Kateřina Málková

Chuhei Iwasaki

Moravia Brass Band

Ondřej Motka

Velkolepý návrat varhanního festivalu do chrámu sv. Mořice

Kateřina Málková (Česko) – varhany
Ondřej Motka – trubka

Moravia Brass Band
Chuhei Iwasaki – dirigent

Kateřina Málková patří k nejvýraznějším českým varhanicím. Její interpretační umění charakterizuje výrazná muzikalita a nespoutaná energie i temperament. Tato odchovankyně pražské a lübecké akademie koncertuje na mnoha místech Evropy a je vyhledávanou spoluhráčkou renomovaných orchestrů a těles.

Moravia Brass Band je český žestový soubor, který čítá až třicet

hudebníků. Toto největší tuzemské žestové těleso působí od roku 2017 pod vedením šéfdirigenta Chuhei Iwasakiho a sklízí úspěchy na domácích pódiiích a také napříč Evropou.

Program slavnostního zahajovacího koncertu festivalu pojí skrz hudbu starých mistrů majestátný zvuk žestových nástrojů s velkolepými svatomořickými varhanami, a to vše v jedinečném chrámovém prostředí.

4. září 2023 v 19.00 – chrám sv. Mořice

Giovanni Gabrieli
Canzon duodecimi toni a 10, Ch. 178

Arvo Pärt
Trivium

Johann Sebastian Bach
Pièce d'Orgue BWV 572, „Fantasie G dur“

Pavel Josef Vejvanovský
Sonata sancti Petri et Pauli

Antonio Vivaldi
Koncert č. 9 D dur RV: 230

Philip Glass (arr. M. Riesman)
Finale z III. dějství opery Satyagraha

Arvo Pärt
Pari intervallo (verze pro varhany)

Ondřej Motka
Dopis svatého Mořice
(světová premiéra)

Heinrich Ignaz Franz Biber
Sonata Sancti Polycarpi

Axel Flierl

Francouzsko-německé dialogy

Axel Flierl (Německo) – varhany

Axel Flierl, rodák z německého Norimberku, je všestrannou osobností. Hru na varhany, varhanní improvizaci a katolickou chrámovou hudbu studoval v Mnichově a Paříži a muzikologii v Karlsruhe. V roce 2006 byl jmenován hlavním varhaníkem a dirigentem v papežské bazilice sv. Petra v bavorském Dillingenu. Coby sólista i lektor mistrovských kurzů pravidelně hostuje v předních varhanních centrech po celém světě

včetně Austrálie, Hongkongu, USA, Kazachstánu, Jižní Ameriky, Jižní Afriky, Izraele, Palestiny, Libanonu, Islandu a téměř všech evropských zemích. Jako hudebního vědce jej zajímají neprobádané kapitoly německých hudebních dějin. V průběhu olomouckého koncertu Axela Fliera proběhne pomyslný dialog varhanní tvorby německých a francouzských autorů.

7. září 2023 v 19.00 – chrám sv. Mořice

Charles Gounod
Marche Pontificale (Papežský pochod)

Marco Enrico Bossi
Ave Maria op. 104 č. 2
Elévation op. 94 č. 1

Louis J. A. Lefébure-Wély
Sortie Es dur

Johann Sebastian Bach /
Maurice Duruflé
Chorál „Ertöt’ uns durch dein’ Güte“
z *Kantáty BWV 22*

Johann Sebastian Bach
Toccata, adagio a fuga C dur BWV 564

Johann Sebastian Bach /
Maurice Duruflé
Chorál „Wohl mir, dass ich Jesum habe“
z *Kantáty BWV 147*

Léonce de Saint-Martin
Méditation sur le Salve Regina du 1er
Mode op. 12

Maurice Duruflé
Preludim a fuga na jméno Alain op. 7

Pavla Salvová a Jan Rotrekl

Hudba pro čtyři ruce a čtyři nohy

Pavla Salvová a Jan Rotrekl (Česko) – varhany

Jediný festivalový koncert, který se v rámci letošního ročníku bude konat v olomoucké katedrále, přinese výjimečné spojení v oblasti varhanního umění, za královský nástroj zasednou současně hned dva varhaníci – Pavla Salvová a Jan Rotrekl. Společně provedou výběr z tvorby zejména skladatelů působících v průběhu 20. století převážně ve vlastních úpravách samotných interpretů. Jde o velmi

známou dvojici na domácí varhanní scéně, jenž se čtyřruční a čtyřnožní hře soustavně věnuje. Jejich vystoupení si získalo velkou oblibu u posluchačů doma i v zahraničí. Kvalitu tohoto dua navíc podporuje fakt, že Pavla Salvová je absolventkou Královské akademie hudby v Londýně a Jan Rotrekl se zdokonaloval na regionální konzervatoři v Paříži a Hudební univerzitě ve Vídni.

II. září 2023 v 19.00 – katedrála sv. Václava

Felix Mendelssohn-Bartholdy /
Jan Rotrekl
Symfonie č. 4 A dur op. 90
I. Allegro vivace

Olivier Messiaen / Pavla Salvová
Méditations sur le Mystère
de la Sainte Trinité (výběr)

Peter Warlock / Jan Rotrekl
Capriol suite

Henri Mulet / Jan Rotrekl
Esquisses Byzantines (výběr)

Petr Eben
Mutationes pro dvoje varhany

David Cassan

Když hranice mezi kompozicí a improvizací mizí...

David Cassan (Francie) – varhany

Současný varhaník Protestantského kostela Oratoř Louvre v Paříži, David Cassan, je odchovancem hudebních škol v Cean, Lyonu a pařížské Národní konzervatoře hudby a tance. Dosažené úspěchy na mnoha mezinárodních kláních včetně varhanních soutěží ve francouzském Chartres, britském St. Albans či nizozemském Haarlemu a také jeho četné koncertní a pedagogické aktivity po celém světě, z něj činí jednoho

z předních představitelů varhannického umění mladší generace. Odborná kritika jej charakterizuje coby brilantního a kreativního improvizátora. Ze svého širokého repertoáru nejraději uvádí tvorbu francouzských mistrů 19. i 20. století a díla Johanna Sebastiana Bacha. V rámci olomouckého festivalu David Cassan předvede zejména svou skvostnou improvizací tvořivost.

14. září 2023 v 19.00 – chrám sv. Mořice

David Cassan
*Improvizované variace
na českou duchovní píseň ve stylu
Johanna Sebastiana Bacha*

David Cassan
*Improvizovaný Triptych
na dané téma*

Louis Vierne
*Varhanní symfonie č. 3 fis moll
pro varhany op. 28*

Balázs Szabó

Max Reger jubilující

Balázs Szabó – varhany

Balázs Szabó je maďarským hudebníkem s velmi pestrá uměleckou kariérou. Věnuje se hře na různorodé klávesové nástroje včetně varhan, klavíru, cembala a rovněž vzácného nástroje harmonium d'art. Vystudoval Hudební akademii Ference Liszta v Budapešti a poté se zdokonaloval v Itálii, Nizozemsku a Německu, kde se rovněž naučil restaurovat mistrovská harmonia. Může se pochlubit i vlastní sbírkou

těchto unikátních nástrojů, jež často využívá i na svých koncertních vystoupeních. Od roku 2011 působí jako pedagog na Lisztově hudební akademii a na budapeštské konzervatoři Bély Bartóka. Balázs Szabó je uznávaným odborníkem odkazu Maxe Regera, tudíž i program jeho olomouckého koncertu vzdá hold tomuto jubilujícímu hudebnímu velikanu.

18. září 2023 v 19.00 – chrám sv. Mořice

Max Reger
Suita č. 1 op. 16 (výběr)

Johann Sebastian Bach
Toccata E dur BWV 566a

Maurice Duruflé
Toccata ze Suity pro varhany op. 5

György Ligeti
Hungarian Rock (1978)

Juan Bautista José Cabanilles
Tiento Lleno de 6° tono WSC 57

Max Reger
Fantazie a fuga na B-A-C-H op. 46

Max Reger

150 let od narození

* 19. 3. 1873

+ 11. 5. 1916

Letos v březnu uplynulo 150 let od narození německého hudebního skladatele, varhaníka, klavíristy, dirigenta a pedagoga Maxe Regera (1873–1916). Regerovi, jenž vyrůstal v bavorském městě Weiden nedaleko českých hranic, se už od dětství dostávalo hudebního vzdělání. Matka jej učila hře na klavír a otec, učitel a nadšený amatérský muzikant, ho zase zasvěcoval do základů hry na varhany, housle a violoncello a celkově podporoval synův hudební vývoj. Regerovým

prvním formálním učitelem byl otcův žák Adalbert Lindner, jenž jej obeznamoval s tvorbou Bacha a Beethovena, tedy mistrů, kteří se pro něj později stali významnou inspirací. Jako patnáctiletý navštívil se svým strýcem proslulý Bayreuthský hudební festival, který na něj natolik zapůsobil, že začal komponovat a rozhodl se i přes obavy svého otce věnovat hudbě profesionálně.

V roce 1890 odešel studovat k Hugovi Riemannovi, skladateli a význačnému hudebnímu teoretikovi. Aby mohl svá studia financovat a ulevit tak trochu rodině, přivydělával si soukromými lekcemi hry na klavír. Po ukončení studií se stal také pedagogem na konzervatoři ve Wiesbadenu, kterou do té doby sám navštěvoval. Další roky nebyly pro Regera příliš úspěšné, nepodařilo se mu získat místo kapelníka v Heidelbergu ani v Bonnu, mnohá jeho díla byla vydavateli odmítaná, upadl do dluhů a zhoršilo se mu i zdraví, a tak se kvůli neutěšené životní situaci pouze prohloubila jeho závislost na alkoholu. V roce 1898 se na sestřino naléhání vrátil do rodičovského domu. Změna prostředí podpořila autorovu produktivitu a pobyt ve Weidenu dal vzniknout několika novým dílům, mimo jiné též slavné *Fantazii a fuze na jméno*

B-A-C-H. O prázdninách v létě 1899 se skladatel potkal s Elsou von Bercken, v jejíž rodině dříve působil jako učitel hudby. Když zjistil, že se s manželem, jenž propadl hazardu, nedávno rozvedla, začal se jí okamžitě dvořit a komponovat pro ni milostné písně. Dostalo se mu však odmítnutí, protože Elsa dobře znala důvody, kvůli nimž teď její nápadník žije u svých rodičů. Reger se zde cítil pořád svázanější a nakonec přesvědčil otce, jenž právě odešel do důchodu, aby se přestěhovali. V roce 1901 tak celá rodina přesídlila do Mnichova, kde Reger působil jako koncertní umělec i soukromý učitel a nadále komponoval a publikoval svá díla. Příjem z těchto činností mu umožnil založit si vlastní domácnost a když na jednom ze svých koncertů potkal Elsu, přednesl jí opět svůj návrh na sňatek a tentokrát se dočkal souhlasu. Jelikož však byla jeho nová choť rozvedená, a navíc protestantského vyznání, byl Reger, jenž o sobě prohlašoval, že je „katolíkem až do morku kostí“, z katolické církve exkomunikován.

V dalších letech vyučoval kompozici na konzervatoři v Mnichově a následně v Lipsku (zde u něj studovali také Václav Talich a Jaroslav Kvapil) a jako koncertní umělec podnikal cesty

po Evropě, což zvyšovalo jeho popularitu. Od roku 1911 stál v čele dvorní kapely Jiřího II., vévody sasko-meiningenského, avšak toto místo musel po třech letech ze zdravotních důvodů opustit. Čím dál výrazněji se totiž projevovaly následky skladatelova nestřídmeho životního stylu: kromě dlouholetého problému s alkoholem také miloval jídlo, na posezení byl prý schopen spořádat 30 klobásek, které zapíjel litry piva, hodně kouřil a proti depresím si zase často vypomáhal tehdy běžně dostupným opiem. To vyústilo v nemoc, kvůli níž se počátkem první světové války odstěhoval do klidnějšího prostředí, jež našel ve městě Jena. Odtud dojížděl jednou týdně za učitelskými

povinnostmi do sto kilometrů vzdáleného Lipska. Při jedné z těchto cest v květnu 1916 jej postihlo srdeční selhání a ve věku pouhých třiačtyřiceti let v lipském hotelu zemřel. Vedle jeho postele ležely korektury moteta, které právě připravoval k vydání. Text skladby začíná slovy: „Člověk žije a existuje jen krátce...“

I když je dnes Reger tak trochu pozapomenutou osobností, ve své době byl jedním z nejhranějších a nejobdivovanějších autorů a také uznávaným interpretem. Skladatelsky zasáhl do všech oblastí hudební tvorby kromě opery, dnes je však znám zejména díky svým varhanním skladbám. Regerův celoživotní obdiv k dílům J. S. Bacha, jež považoval za „počátek i konec veškeré hudby“, vyústil v jeho oblibu kontrapunktu a tradičních varhanních forem, které ale ve svých kompozicích výrazově i harmonicky stylizoval do soudobější podoby. V Regerově době byly hojně rozšířené moderní plně pneumtické varhany romantického typu s bohatými zvukovými možnostmi, které zcela vyhovovaly autorově maximalistické povaze. Jejich možnostmi byl nadšený a snažil se, aby „se tyto zázračné nástroje i využily.“ Své práce často konzultoval s nejbližším

přítelem, vrstevníkem a kolegou z lipské konzervatoře, uznávaným varhaníkem Karlem Straubem, který skladatelova díla většinou i premiéroval. Straube strávil s Regerem i poslední den jeho života a po autorově skonu vydával edice přátelových děl, i když do nich často výrazněji zasahoval. Elsa Regerová, která přežila svého manžela o 35 let, udržovala jeho pozůstalost, iniciovala vznik Regerova archivu a založila Regerův institut i nadaci. Věnovala se vydávání manželových děl a korespondence a napsala též autobiografii nazvanou *Můj život s Regerem a pro Regera*. Práci na Regerově odkazu se věnovala s takovým nasazením, že Karl Straube jednou v nadsázce poznamenal, že její úsilí je velmi ceněno, dokud nebude nakonec chtít manželovy skladby i sama dirigovat.

Peter Marek

Nástroje letošního festivalu

Svatomořické varhany

Královna moravských varhan, Englerovy varhany a největší hudební nástroj v České republice. To jsou všem Olomoučanům známá synonyma pro slavné varhany proboštského a hlavního městského kostela sv. Mořice, které svým zvukem již po staletí působí na duše posluchačů při bohoslužbách a koncertech duchovní hudby a staly se tak nedílnou součástí hudební historie města. O kvalitním hudebním doprovodu liturgie ve zmíněném kostele máme zprávy již ze 13. století. Nejstarší zprávy o velkých varhanách pochází již z r. 1585, dvoumanuálový 22 rejstříkový nástroj doslova visel nad vchodem do dnešní sakristie; v instrumentáři se nacházel ještě varhanní postiv a regál. Bohužel tyto nástroje podlehl velkému požáru v r. 1709. V r. 1716 vznikl varhanní pozitiv olomouckého varhanáře Schacka, který má šest rejstříků a 270 píšťal a je dosud hratelný. Proponentem následné barokizace kostela byl první svatomořický probošt Giannini, který toužil po velkých, monumentálních varhanách. Po stavbě kůru v r. 1730 práci prve svěřil lokálním varhanářům

Heintzlerovi a Klembtovi, ti však s nástroji obdobné velikosti neměli patřičných zkušeností, proto náročné dílo nedokončili. Na základě skvělých referencí byl k dostavbě nástroje vybrán slezský varhanář Michael Engler ml. (1688–1760), který nakonec varhany kompletně přestavěl v letech 1737–1745. Původní odhadovaná suma 8.000 zl, která by byla pro varhany obdobné velikosti na daném území obvyklá, se vyšplhala se všemi pracemi k neuvěřitelným 18.902 zl. Englerovi nebylo vše vyplaceno a dle tradice

olomoucká zakázka stála za následným úpadkem varhanáře, jenž však ještě do své smrti postavil několik významných varhan, např. velké 54 rejstříkové varhany ve Vratislavi v r. 1750. Svatomořický nástroj hned po kolaudaci v předvečer svátku sv. Mořice 21. 9. 1745 vzbudil pozornost, varhany ohromovaly velikostí, technickým zpracováním a mohutným zvukem. Varhany měly tři manuály, 44 rejstříků a 2.405 píšťal a již v průběhu 18. stol. byly několikrát čištěny, upravovány a přeladovány. K větší přestavbě, která měla také vliv na zvuk, došlo v r. 1843 od vídeňského varhanáře Erlera, a poté ještě v duchu pozdně romantických tendencí upravil nástroj místní varhanář Mader v r. 1896. Zásadní pro další vývoj varhan byla doba po II. světové válce, kdy bylo nejprve rozhodnuto, že se restaurují dobovými technologiemi do zvukového obrazu M. Englera. Tato rekonstrukční část probíhala v letech 1957–1961. Během prací však bylo rozhodnuto, že se nástroj zvětší, zmodernizuje a vzniknou tak největší koncertní varhany v tehdejším státě. Bylo zpracováno několik studií a práci nakonec v letech 1961–1971 provedla krnovská Továrna na varhany n. p. Rieger-Kloss za částku 3 milionů korun. Vznikl nástroj

o pěti manuálech, 95 rejstřících a bezmála 8 tis. píšťalách, který byl dále upravován a modernizován do současnosti. V posledním desetiletí vznikla iniciativa celé varhany opětovně zrekonstruovat. Od r. 2016 fungovala odborná organologická komise, složená z předních českých varhaníků, varhanářů, památkářů a organologů a pracovalo se v podstatě se třemi variantami obnovy: 1. pietně a radikálně nástroj restaurovat do r. 1745, 2. zachovat jej v současné velikosti a provést jeho konzervaci a 3. opětovně jej přestavět, případně rozšířit a zvukově upravit. Zvítězila druhá varianta a práce byly na základě výběrového řízení zadány slovinské varhanářské firmě Anton Škrabl, která patří mezi největší varhanářské závody na světě. Dílo probíhalo v letech 2020–2023 a za pomoci dotace z EU stálo přes 40 mil. Kč. Současně bylo modernizováno celé technické zázemí varhan, které mají nyní pět manuálů, 95 znějících rejstříků a 8.012 píšťal. Svatomořické varhany tak mohou svým zvukem dál činit radost hudbymilovným posluchačům, zkulturnovat je a povznášet jejich mysl k Bohu a vyšším hodnotám.

Jan Gottwald
organolog Arcidiecése olomoucké

Velké varhany v katedrále sv. Václava

Varhany na hlavním kůru olomoucké katedrály patří bezesporu k nejhodnotnějším a nejvýznamnějším nástrojům na Moravě. Jejich stavba byla dokončena roku 1886 a jde o mistrovskou práci vyhlášené varhanářské dílny Bratři Riegrové. Instalaci varhan tak byla kompletně dokončena rozsáhlá neogotická přestavba katedrály, která jí vtiskla dnešní podobu.

Varhany nezapřou, že byly postaveny v období pozdního romantismu a zároveň tzv. ceciliánského hudebního hnutí, což se odráží v jejich zvukovém charakteru. Nenalezneme zde mnoho výraznějších sólových rejstříků ani hlasů vyšších poloh. Zato je zde zastoupeno velké

množství rejstříků základní polohy v mnoha dynamických a barevných odstínech. Varhany jsou tak schopny plynulých dynamických změn a do jisté míry lze jejich zvuk přirovnat ke zvuku symfonického orchestru.

Varhany mají tři manuály a 50 znějících rejstříků. Kromě zvukových kvalit zvyšuje jejich hodnotu také skutečnost, že se do dnešních dnů dochovaly takřka v původní podobě (varhany byly generálně opraveny v 80. letech 20. století firmou Rieger-Kloss Krnov). Zajímavostí je, že v olomoucké katedrále se kromě hlavních varhan nacházejí další čtyři nástroje: chórové varhany (Rieger-Kloss), varhany v chórové kapli (Bratři Riegrové), varhany v kryptě (Rieger) a přenosný pozitiv.

Karel Martínek
dramaturg festivalu

Prodej vstupenek

Vstupenky a slevy

Vstupenky lze zakoupit:

- ♦ online na www.mfo.cz/vstupenky
- ♦ na pokladně MFO a MDO v budově Reduty (vchod z Horního nám.)
- ♦ v Informačním centru Olomouc v podloubí radnice
- ♦ v místě konání koncertu vždy hodinu před jeho začátkem

Zakoupené vstupenky nelze vrátit ani vyměnit.

Nárok na vrácení vstupného vzniká pouze v případě zrušení koncertu bez náhrady.

Ceny vstupenek

- ♦ 200 Kč – základní
- ♦ 100 Kč – zlevněná

Na zlevněnou vstupenku mají nárok

- ♦ abonenti MFO
- ♦ děti do 15 let
- ♦ studenti do 26 let
- ♦ senioři nad 65 let
- ♦ držitelé průkazu ZTP a ZTP/P
- ♦ držitelé členské karty Klub mladého diváka ARTER

V místě koncertu se posluchač prokáže příslušným průkazem, který ho opravňuje ke slevě – průkaz abonenta MFO, ISIC, občanský průkaz, průkaz ZTP, nebo ZTP/P, klubová karta KMD ARTER.

Pořizování soukromých zvukových a obrazových záznamů není povoleno. Zvukové a obrazové záznamy budou pořizovány za účelem prezentace a propagace, a to výhradně pořadatelem nebo osobou pořadatelem pověřenou.

Moravská filharmonie Olomouc, pořadatel 55. ročníku Mezinárodního varhanního festivalu Olomouc 2023, děkuje za podporu festivalu.

Partneři

Státní fond kultury ČR

Mediální partneři

